

EN FANTASTISK ENGLANDSTUR ...

Sidste sommer var vi sammen med Anna og Kjeld, en tur til Skagen i 4 dage og vi fik da virkelig ”blod på tanden” og turde godt igen, tage på en længere MC-tur.

Vi var derfor ikke længe om at sige ja, da Kjeld foreslog at vi skulle prøve en tur til England.

Vores rute ca.1000 km på 5 dage.

Planlægningen:

Vi begyndte faktisk ret tidligt at planlægge – vel 3-4 måneder før turen og det var meningen vi ville køre hele turen, helt hjemmefra ned gennem Tyskland, Holland, Belgien og til Calais i Frankrig, i løbet af 2 dage (ca. 500 km pr. dag), men på et tidspunkt blev jeg lidt betænkelig, ved så mange kilometer og det skulle jo ikke være sådan, at vores ”piger” var trætte af turen, inden den rigtig var begyndt.

En aften, vi var til familiekomsammen, fortalte en nevø, som kører taxi i week-ender, at han flere gange havde kørt til udlandet med fodboldentusiaster og at det ikke var noget problem med en hurtig tur til syden.

Pludselig spurgte jeg ham, om han også ville køre med motorcyklister og det ville han gerne, hvis vi kunne finde en god løsning.

Jeg spurgte derfor både Arne og Kjeld – nå ja – jeg skylder vist at fortælle om turens deltagere.

Vi var 3 par, Eva og Arne Vendler på Moto Guzzi. Anna og Kjeld Jensen, også på Moto Guzzi, begge par fra Alslev, samt min kone Marie og undertegnede Ole Rotbøll fra Nr. Nebel. Vi kører på en BMW R65.

Både Arne og Kjeld, og ikke mindst konerne, var med på idéen med at transportere 3 motorcykler på en trailer efter en 9-personers bus hjemmefra og til Belgien, i nærheden af grænsen til Frankrig og så køre derfra til færgen i Calais.

Da vi begyndte at planlægge, blev vi hurtige klar over, at der skulle en temmelig stor trailer til for at cyklerne kunne være på den, men det lykkedes at finde en, som lige passede til opgaven.

Under planlægningen talte vi meget i telefon, sendte mange e-mails og havde ikke mindst gode hyggeaftener med varm mad, socialt samvær og hygge.

Turen:

Desværre gik den bus vi skulle have haft, i stykker kort tid før vi skulle af sted, men der blev fremskaffet et ”fejblad” (en autotransporter) og en lidt større stationcar til persontransport og bagage.

2 mand skiftedes til at køre fejbladet og jeg stod for persontransporten i Fiat`en, som ”følgebil” med Arne og alle pigerne.

Vi startede hjemmefra tidlig lørdag morgen den 24. maj og vi skulle køre ca. 1000 km, til et MC-hotel i Belgien kaldet GROENEDIJK i nærheden af Oestende, hvor vi på forhånd havde lejet 3 værelser, via internettet.

Det gik fint ned over de tyske motorveje, indtil jeg kunne se at fejbladet blev mere og mere ”skæv”. Højre baghjul var punkteret og luften sivede hurtigt ud. Vi ”kaldte op” til Kjeld med det Walkie-talkiesæt vi havde med og sagde de skulle gøre holdt - straks. Der stod vi i nødsporet, midt nede i Tyskland med en punkteret bil, men det var jo bare at skifte hjulet – troede vi.

Allan (vores chauffør) og Kjeld gik i gang, men det viste sig hurtigt, at donkraften ikke passede til bilen og at vi ikke selv kunne løse problemet.

Vi blev enige om, at jeg skulle løbe tilbage til den nærmeste nødtelefon og få fat i hjælp. Efter lidt besværligheder med mange spørgsmål og problemer med at høre, hvad der blev sagt i tragten p.g.a. trafikken – fik jeg bestilt hjælp og indenfor ca. 10 minutter var hjælpen der, med en stor donkraft. Hjulet blev skiftet og vi kunne fortsætte.

Undervejs nød vi vores medbragte madkurve, drikke og termokander og kl. ca. 20⁰⁰ var vi ankommet til MC-hotellet i Belgien. Cyklerne blev læsset af, Fiat'en kørt op på fejbladet, og Allan kunne starte hjemturen.

En drøj tur – lige at skulle vende og starte hjemad igen, men han var ved godt mod, og ville sove nogle timer om natten. Han var hjemme i Ribe igen søndag formiddag.

Værten på MC-hotellet var meget bekymret for os, og overrasket over at vi alle 3 havde problemer med motorcyklerne (han så vi blev læsset af fejbladet og troede der var ”noget galt”).

MC-hotellet var en tidligere fabriksbygning, hvor der var indrettet værelser i 2 etager langs med ydervæggene og inde i midten af hallen, var der P-plads til hotellets gæster. Et kosteligt syn fra trappegalleriet uden for 1. sals værelserne, som det fremgår af billedet.

Fra MC-hotellet i Belgien.

Alle gæsters MC-cykler er opstaldet udenfor værelserne i den tidligere fabrik.

Værelserne ligger omkring cyklerne langs ydervæggene i 2 etager.

Indenfor hovedindgangen var der en større restaurant med bar, masser af gæster, musik og fortættet stemning, og Eva blev helt forskrækket, fordi hun troede, vi skulle have værelse i nærheden af den ”larm”. Nej – nej.

Vi fik fine små værelser, faldt resten af vores medbragte mad frem og hyggede os en times tid midt i den store hal, ved siden af alle motorcyklerne, inden vi gik i seng, til en velfortjent nats søvn.

Søndag:

Da vi kom op, skulle vi i bad og det var lidt spændende...

Midt på gulvet, i den store hal, var der lavet et bruserum, uden loft over og når man stod oppe på trappegalleriet, kunne man se ”hårtotterne” ..... på de badende. Fin, enkelt og billig løsning.

Vi fik et godt morgenmåltid og startede ved 9-tiden. Det regnede en lille smule, så vi trak i vores regntøj og startede turen langs de mange kanaler i Belgien. Hurtig nåede vi den franske grænse og det var allerede blevet tørvejr og opklarende vejr med lidt solskin. Da vi nåede færgen i Calais, skinnede solen og vejret blev bedre time for time, på resten af turen.

Sejlturen foregik i klart vejr med høj solskin og der var en flot udsigt til såvel den franske som den engelske kyst.

Et meget flot syn, at komme sejlen til England med de høje hvide skrænter ud mod havet. I solskinnet - næsten ”lysende” skrænter. Ved ankomsten til Dover skulle hovedet holdes koldt (huske venstre kørsel), og Arne og jeg fulgte lige bag efter Kjeld, som jo havde prøvet det før. Og så skulle vi huske, at man kører den anden vej rundt i rundkørslerne, men det lærte vi nu hurtigt, for der er godt nok mange af dem i England.

Kjeld, Anna, Arne, Eva og Marie foran et det gamle fly.

Vort først holdt, gjorde vi ved en mindelund for nedskudte piloter under 2. verdenskrig. Mindesmærket var udformet som en stor propel i belægningssten i en stor græsplæne og der var opstillet en gammel bombemaskine. Vi kørte kun ca. 50 km den dag og ville gøre holdt i Seaford.

Vi fandt hurtigt et lille hotel – i øvrigt reklamerede de med, at det var det, der lå tættest på havet. Hotellet hed The Traslyn Hotel. En fin overnatning.

The Traslyn Hotel i Seaford, det tættest ved havet beliggende hotel i Seaford.

Inden vi fik vores egentlige morgenmad gik vi en lille tur ned til havet og nød den friske luft, det gode vejr og en dejlig morgen. Vi havde endda lidt kaffe tilbage, som vi startede dagen med. Arne og Eva sov vist lidt længere end vi andre.

Morgenen startede vi med en kop kaffe på stranden lige nedenfor hotellet.

Mandag:

Da vi skulle starte, havde jeg ingen strøm på min cykel, så jeg måtte skubbes i gang. (Vi havde vist alle 3 lidt problemer med strømmen i løbet af turen, men det snakker vi ikke mere om).

Efter morgenmaden var vi klar til at starte kl. 9, vestpå langs kysten, gennem alle kyst- og turistbyerne med de flotte hvid skrænter og store gamle bygninger og hoteller. Det er i dette område der holdes kongresser af de engelske politiske partier og hvor de rige fra London holder ferie. Det kunne også ses på bilerne, husene og befolkningen.

Midt på formiddagen nåede vi til færgen til Isle of Wight, øen der ligger ude i kanalen. Vi kørte rundt på de små veje og fandt pludselig en lille grusvej som førte op til en gård med vinproduktion Rosemary's Vineyard, og en lille cafe. Her fik vi plads ved et udendørs bord, hvor der var dejlig varmt.

Vi fik noget at spise – vist sandwich og sodavand, og slappede lidt af i græsset, inden det gik tilbage til fastlandet med en anden færg. Vi kørte vist ca. 150 km den dag og vi ville overnatte i nærheden af Beaulieu-museet, som vi ville besøge dagen efter.

Vi forsøgte at finde overnatningssted langs med vejen, men der var ikke plads til os nogen steder. Vi spurgte så en af værterne om hun ikke kendte en i nærheden, hvor der var plads, og det lykkedes. Nogle få gader væk fik vi plads ved en "fru Hireset-type" og mand. Han havde for resten en gammel Austin stående i garagen, som vi fik en lille snak om. Vore værelser var fine og vi fik også her engelsk breakfast.

Vores overnatningssted i Lymington, ved familien Jevington.

Tirsdag:

Dagen startede med, at vi kørte direkte til Beaulieu-motormuseet, hvor der var en masse at se på, af både biler og motorcykler og en stor park som vi også besøgte. Jeg tror vi brugte ca. den halve dag, inden vi fortsatte mod nord. Undervejs ville vi også besøge et andet museum med motorcykler, som vi var blevet anbefalet af Esben og af vores vært på overnatningsstedet i Lyminster ved familien Jevington.

Motorcykelmuseet er lavet af Sammy Miller og der skulle være mange flotte og specielle cykler at studere, men desværre kunne vi ikke lige finde det, så vi besluttede at køre videre (måske kommer vi tilbage engang). Undervejs kørte vi gennem de store åbne hedeområder med de vilde fritgående heste. Det gælder om at holde lidt øje med disse heste, som frit kan gå over vejene uden nogen form for hegn.

Holdt på New Forrest heden med de vilde heste, frit gående over vejen.

Dagen sluttede i byen Amesbury lidt nord for Salisbury, hvor det blev nødvendigt vi overnattede i 2 hold, ved 2 forskellige genboer, men det var ikke noget problem.

Om aftenen gik vi ind til byen og spiste på restaurant (jeg husker faktisk ikke helt stedet, men der var vist mange mennesker).

Marie og jeg boede ved en enlig herre, men fik en fin betjening, som sædvanlig med breakfast samt en god snak med værten. Vi har fået afprøvet vores skoleengelsk, og opfrisket gammel lærdom.

Onsdag:

Vi var klar til at starte som sædvanlig ved 9-tiden og vi kørte nogle få kilometer ud til Stonehenge stenene, som blev beskuet udenfor hegnet. Vi kørte hurtigt videre i det skønne varierende landskab med bakker, smalle veje, hække langs vejene og meget trafik. Der er virkelig meget trafik i England, så det gjaldt om at finde de små veje, hvor trafikken var mindst, men man bliver let hurtigt ledt ud på de større veje, hvis man ikke hele tiden holder godt øje med skiltningen.

Det gik stadig mod nord, mod byen Bath og da vi nåede hertil, var det virkelig blevet flot vejr. Termometeret viste vist 28 grader, så det var om at få fundet et sted at parkere, få overtøjet af og komme på en rundtur med en dobbeltdækkerbus. Byen Baaattthh (husk at stikke tungen godt frem), har vist en historie om nogle varme kilder, noget med varme bade, en masse gamle store flotte bygninger og en levende guide fortalte om byen, og vi fik lært udtalen. Det blev en lang historie, for da vi kom forbi det samme sted 3. gang, blev vi klar over at bussen ikke holdt hvor vi var stået på og at vi var godt i gang med endnu en tur rundt i byen. Ved førstkommende lejlighed steg vi af, og holdt i øvrigt, på resten af turen, lidt sjov med byen Baaattthh.

Et kig ned gennem en af Baaattthhh's gader fra dobbeltdækkerbussen, som fortsatte rundt i byen uden stop, så vi kunne komme af igen.

Efter en spadseretur og en frokost med "sandwicher", fortsatte vi mod nordøst i retning mod Banbury, hvor vi fandt vores næste overnatningssted, vist også ved en enlig herre (vi så i hvert fald ingen kvinde i huset). Overnatning og morgenmad som sædvanlig i orden.

Torsdag:

Turen startede nu direkte mod øst, i retning med Milton Keynes, en "ny" by med en masse butikscentre. Et af dem blev også besøgt, og her blev der købt lidt ind, bl.a. noget at drikke - i den hede.

Vi ville besøge det store arbejdende fly-museum Imperial War Museum i Duxford i nærheden af Cambridge, og på trods af en meget stor og synlig hangar ud til vejen, lykkedes det os at overse den og spørge om vej ved et par vejarbejdere i en rundkørsel og de kunne fortælle at museet lå lige bag os ved den store hangar. En tur mere rundt i rundkørselen og vi var fremme. I løbet af ganske få minutter var vi alle trukket af alt det tøj, der kunne undværes. Det var meget varmt og vi startede i den store hangar med mange forskellige fly lige fra den store Concorde til de små ultralette fly, over gamle krigsfly og helikoptere. Fly i alle afskygninger og størrelser.

Et gammelt fly er lige blevet gjort klar til start (se manden ved "startkassen" til venstre i billedet).

I de mange haller blev der arbejdet med at restaurere gamle fly, vist nok af frivillige (som jeg har forstået det), og alt blev fremstillet med stor akkuratessse. Bl.a. så vi hvordan man formede de små aluminiumsstykker som mange af flyene blev beklædt med. Der var også hele tiden gamle fly der lettede og landede og de kom flyvende i lav højde hen over landingsbanen.

Det var den lyd man har hørt fra de gamle film fra 2. verdenskrig.

Dette fly-museum er virkelig et besøg værd, for alle drenge med interesse for mekanik og flyteknik. Efter en god, men trættende tur rundt i det store område, fortsatte vi mod øst i retning med Saffron Walden, hvor vi

via turistkontoret midt i byen, fik anvist vores sidste overnatningssted. Der var 2 almindelige værelser ledige og en suite, som vi trak lod om, og Eva og Arne var de heldige vindere. Vi fik dog lov til at besøge dem lidt om aftenen og fornemme stemningen.

Vores "Guest Hotel" i Saffron Walden, med suiten.

Om aftenen skulle vi i byen finde et sted at spise vores sidste store måltid, men mange steder der var lukket. Til sidst fandt vi et sted med en thai-restaurant og det så ikke ud af noget særligt udefra, men da vi kom ind var det flot dekoreret med masser af figurer, speciel orientalsk musik og en anderledes stemning. Straks blev vi modtaget af en lille sød thai-kvinde og et par tjenere, som anviste os et stort bord midt i lokalet. På menukortet kunne vi ikke finde noget som helst vi kendte, så vi spurgte om vi ikke kunne få noget forskelligt, og så håbe der var noget vi kunne lide.

Der var også lidt sprogvanskeligheder, fordi hverken thai-kvinden eller os, talte for godt engelsk, men det gik også.

Vi fik en meget spændende menu, med mange forskellige små retter, afsluttet med ris og en kødret. Undervejs fik vi hjælp til hvordan de forskellige ting skulle spises og hvad der passede til hvad. En fin middag at slutte dagen af med.

Fredag:

Dagen startede lidt senere end de øvrige dage, for vi havde god tid og var ikke så langt fra Harwich og vi kunne tage den lidt med ro. Undervejs kom vi gennem små landsbyer og i en af dem gjorde vi holdt og gik en tur rundt i byen fordi vi skulle forrette et vigtigt ærinde. På et skilt så vi en henvisning til et toilet og vi fulgte skiltningen. Det viste sig at vi skulle have gået nogle få hundrede meter tilbage i stedet for at følge skiltningen for vi blev ledt hele vejen rundt i byen, på en større rundtur, men det var vist godt med lidt motion efter den megen motorcykelkørsel. Ved kirken så vi en del mennesker der kom med en masse blomster og vi stak hovedet ind af kirkedøren, og blev budt indenfor til en fantastisk flot udstilling med blomsterdekorationer i alle afskygninger. Det var for resten dejligt at gå rundt i kirken med en lidt svalende temperatur og de flotte blomster. Undervejs ville vi besøge byen Colchester, men p.g.a. lidt problemer vist med Arnes cykel, kørte vi direkte mod Harwich og ud til vandet hvor vi holdt en pause og slappede lidt af, inden vi kørte mod færgelejet ved 17-tiden. Færgen skulle sejle kl. 18, så vi var der i god tid.

På pladsen ved færgelejet kom vi i snak med en englænder på en gammel BMW, der skulle til Fyn og holde ferie, så han fik lidt at vide om Danmark.

På færgen fik vi selv lov til at fastgøre vore cykler, så det blev gjort med stor omhu. Sejlturen var også fin fin, og vi nød morgenstemningen om- bord. Vi var i Esbjerg til middag, som planlagt.

I alt kørte vi ca. 1000 km på motorcykel. Havde en halv times tid med regnvejr, op til 28 graders varme, kørte gennem mindst 150 rundkørsler og så en masse biler. Masser af hyggelige små veje, lidt strømproblemer, en enkelt bilpunktering, mange gode hyggestunder og alle sammen, en god oplevelse rigere. Det er vist ikke sidste gang vi prøver noget lignende. Til andre interesserede, giver vi gerne vore erfaringer videre. Man kan ligeså godt gøre brug af andres såvel gode som dårlige erfaringer.

Tak for en god tur til alle deltagere.

Juli 2003/ Ole Rotbøll.